

въ родителенъ, напр.: Пѣтухъ клюеть скирду. Пѣтухъ не клюеть скирды.

При нѣкои глаголи, прѣкото допълнение се туря въ родителенъ падежъ, най вече ако той означава не цѣлия прѣдмѣтъ, а часть отъ него, напр.: Я купилъ муки. Ласточка несётъ грязи. Жукъ ищетъ листочковъ.

72. Косвенното допълнение се изразява:

1) Съ име съществително въ всичкитѣ косвенни падежи съ или безъ прѣдлогъ, напр.: Въ ущельи мы нашли ключъ. Стая журавлей летитъ надъ гордой.

2) Съ прилагателно въ всичкитѣ косвенни падежи съ и безъ прѣдлогъ, напр.: Пѣший конному не товарищъ. Богатые шли вмѣстѣ съ бѣдными.

3) Съ мѣстоимение въ всичкитѣ косвенни падежи съ и безъ прѣдлогъ, напр.: Онъ желаетъ ему добра во всемъ.

4) Съ числително въ всичкитѣ косвенни падежи съ и безъ прѣдлогъ, напр.: Три меньше десяти. Къ сорока нужно прибавить семь.

5) Съ глаголь: а) неопрѣдѣлено наклонение, което въ този случай отговаря на питане: что дѣлать? напр.: Индюшка не можетъ летать. Дѣвочка хочетъ поймать бабочку. Лягушка собирается прыгнуть.

б) причастие въ всичкитѣ косвенни падежи съ или безъ прѣдлогъ, напр.: Онъ поздоровался съ пришедшими къ нему. Высланные поймали спрятавшагося.

Допълнението винаги се отнася къмъ глагола, макаръ той и да не е сказуемо.

29. Примѣри: Пирушки изводятъ полушки. Волка спасаютъ аубы. Вѣтеръ засыпалъ пескомъ глаза. Семеро одного не ждутъ. Бѣда умъ родить. Знаетъ ворона свое кра. Всю недѣлю говорилъ ась, а въ субботу сказалъ что. У мельника вода плотину прососала. Вчера не догонишь, а отъ завтра не уйдешь. Я памятникъ воздвигъ себѣ нерукотворный. Буря мглою небо кроетъ. Мартышка вздумала трудиться. Кукушка одно ку-ку свое твердить. Онъ съ удовольствіемъ помогаетъ больному. Мы помогаемъ страждущимъ. Взоры окружающихъ устремлены на насъ. Плачь ребенка обратилъ на себя мое вниманіе. Рѣка покрылась толстымъ льдомъ. Всѣ говорили о случившемся. Мы желаемъ знать правду.

ОПРѢДѢЛЕНИЕ.

§ 73. Опрѣдѣлението отговаря на питанія: како ѡй чей?